

GUDSTJENESTEN – EN SAMLING FOR ALLE?

Det har vært en stor gudstjenestereform i kirken de senere år, som i sin tid ble igangsatt på grunn av et initiativ fra Ungdommens Kirkemøte (UKM). Men blant delegatene på Ungdomstinget har få hørt om denne reformen, eller merket noen særlig endring av gudstjenestene.

Klokkeslettet:

11-gudstjenestene har fordeler og ulemper. Hvis gudstjenesten begynner kl11, har man tid til å bruke dagen på andre ting. Da trenger ikke gudstjenesten å konkurrere med andre aktiviteter. Tidspunktet kan oppleves som tidlig for å ta inn mye tung informasjon. Men det hjelper ikke å endre klokkeslettet hvis gudstjenesten oppleves som kjedelig.

Musikk:

Bra musikk vil bidra til et mer attraktivt og kjekt miljø for ungdom. Men man kan friske opp gamle salmer med en mer moderne stil, men samtidig ikke miste budskapet i salmetekstene. Band kan også anbefales, hvis man har kapasitet. Det viktigste er å kombinere nytt og gammelt.

Liturgi:

Flere av delegatene opplever at liturgien kan være vanskelig å forstå. Det gjelder både rekkefølge og innhold. (Utførelsen av liturgien betyr mye i forhold til å forstå liturgien). Det er bra at det er system på ting, at det ikke bare tas på sparket.

Det er stor forskjell på nynorsk og bokmåls-liturgi. Kanskje liturgen kunne vært friere i forhold til dialekt og naturlig uttale. Men noen verdsetter også det høytidelige i at man fremsier liturgien i ren språkdrakt. UT15 tenker det varierer fra Menighet til menighet. Man kan tenke at ved å ha en høytidelig liturgi vil kirken skille seg fra et uhøytidelig samfunn. Ved å ha det på dialekt vil det bli mindre fremmedgjort av nye ungdommer som kommer til kirken og vil føles mer naturlig. Dette tenker vi at man må se fra kirke til kirke og fra situasjon til situasjon.

Preken:

En god preken kjennetegnes ved at presten har en god formidlingsevne der han eller hun lever seg inn slik at de knytter seg til publikum, kommer med fakta, og folk kan kjenne seg igjen i det som blir sagt. Også ikke-kristne hører også lettere etter da.

Når man skal preke til ungdom kan det være hensiktsmessig med teknologiske/visuelle virkemidler, men det må være en balanse mellom bruk av visuelle virkemidler og at noen står og formidler med øyekontakt. Har man noe å feste øynene på utenom presten kan det være lettere å følge med, slik at man ikke "flykter" til mobilen.

Om prekenen oppleves relevant for ungdom, avhenger av presten, hvor god hun/han er til å formidle. De fleste vil være bedre formidlere overfor noen aldersgrupper. Søndagsskole er svært vanlig. Men de fleste menigheter mangler et godt tilbud for mellomstadiet mellom søndagsskole og foreldrealder. Her kan det være hensiktsmessig med egne ungdomsprester med fokus på ungdom, hvis det er kapasitet til det.

Egen ungdomsgudstjeneste:

En egen ungdomsgudstjeneste med friere rammer, band og tema rettet mot ungdom kan være kjekkere enn 11-gudstjenesten. Dette kan trekke mer ungdommer, også blant de som vanligvis ikke går til gudstjeneste. Det er viktig å bygge tilhørighet til kirken ved å ha denne gudstjenesten i kirkerommet. Man bør få til en større involvering av ungdom i ungdomsgudstjeneste, det er kjekkere for ungdommen når de får bidra selv.

UT15 ønsker både 11-gudstjenesten og egen ungdomsgudstjeneste.

Man kan også blande inn litt fra ungdomsgudstjenesten i 11-gudstjenesten slik at man bygger bro mellom dem. Noen menigheter har for få konfirmanter og andre ungdommer til å ha egen ungdomsgudstjeneste. Her kan det være hensiktsmessig å vurdere samarbeid mellom flere menigheter.

UT15 oppfordrer Ungdomsrådet

- til å bruke dette dokumentet som en ressurs når en sak med dette temaet kommer på UKM.

UT15 oppfordrer prostene

- til å ta dette dokumentet opp med prestene i sitt prosti
- til å utfordre og følge opp prestene så de tar i bruk det de lærer på forkynneskurset.

UT15 oppfordrer biskopen og bispedømmerådet

- Til å følge opp denne saken med prostene og prestene, samt ta med seg disse meningene til Kirkemøtet.